

یادنامه

دولینس ساگرد پرویز آسمانر
مهندس
محمد علی صاحبزاده لطفزاده

کتابت سوره الرحمن با دستخط ایشان
و ترجمه مصور به همراه مطالب علمی و تفسیر

آنقدر بهشتی، که خدا خواسته است دیدار من و تو، در قیامت باشد

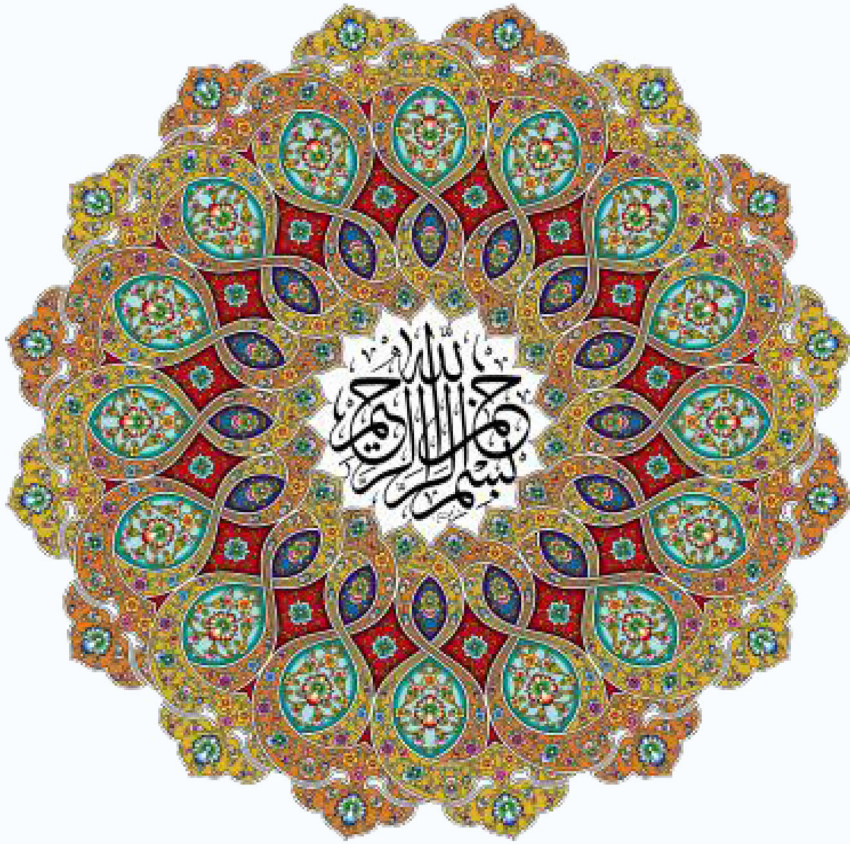

عزیز سفرکرده ما

مهندس محمد علی صالحی مقدم لطفی

٢ مهر ١٤٠٠

فهرست

۱	مقدمه
۵	کتابت سوره الرحمن (به خط محمد علی) ترجمه از تفسیر المیزان - علامه طباطبایی(ره) - تفسیر آیات از تفسیر نمونه
۸	آیت الله العظمی مکارم شیرازی (دام ظلّه) شرح و ترجمه مصور
۱۳	خلقت انسان رفعت آسمانها و استقرار میزان خلقت زمین و نعمت های آن خلقت فیزیکی انسان و جن مشرقین و مغربین خلقت دریاها و نعمتهای آن فنا پذیری همه موجودات و بقاء ذات پروردگار قیامت و وضعیت کافران و مومنان
۸۲	دل نوشته ها

السَّلَامُ عَلَيَّ وَحَسْبُنَا

عَلِيٌّ مَهْدِيٌّ وَآلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

عَوَاكِلَ الْأَوْحَادِ

وَعَلَىٰ أَصْحَابِنَا حَسْبُنَا

مقدمه

یکال از عروج آسمانی محمد علی عزیزمان می گذرد. سالی
بی رمق، سالی بی رونق، سالی بی امید، سالی بی
نشاط، سالی معزول و اندوهناک و سالی تاریک و بی فروغ.
محمد علی عزیزمان که زندگی کوتاه سی و دو ساله اش توأم
با محبت بود و عشق، صفا بود و صمیمیت، شرف بود و انانیت،
نجابت بود و اصالت، خدمت به پدر و مادر بود و اطاعت، عرفان بود
و قناعت، در روم مهرماه ۱۳۹۹ هجری شمس مطابق با پنجم
ماه صفر ۱۴۳۰ هجری قمری، به ناگهان آسمانی شد و چه
سریع و ناباورانه رفت و ما را تا ابد داغدار و معزول از دیدار خویش
کرد.

نمیدانیم و نباید بدانیم که تقدیر خداوند چه بود و در وراکی این
مصیبت عظیم چه حکمتی نهفته بود، ولی اینقدر را می دانیم
که پروردگار متعال مبدا و منشا فیض است و همه کارهایش،
دارنش، گرفتارش، بیماریش، سلامتش، فقرش، ثروتش،
دنیایش و آخرتش همه و همه تابع حکمت و مصلحتی در
راستای خیر بندگانش است و این باور و لونی نبی توانسته ما را
با تحمل این فراق و مصیبت همچنان سرپا نگهداشته تا نوبت
رفتنمان برسد.

مناسب دیدیم کاری را که محمد علی عزیز شروع کرده و فعالیت
ها و تلاشهای هم در این راستا انجام داده بود پس بلیزیم
و همزمان با سالروز آسمانی شدنش دستخط و کتابت سوره
الرحمن ایشان را به همراه ترجمه آن از تفسیر المیزان استاد

مرحوم علامه طباطبایی (ره) و ترجمه مصور برخی آیات به صورت مجموعه‌ای کوچک منتشر کنیم.

ان شاء الله آشنایی بیشتر با عمق معنوی و علمی قرآن کریم و تعمق و تدبیر در آیات متقن و ارزشمند قرآن در جامعه سبب تحلیف و تعمیق آموزه‌های آن گردد و در زمانه‌ای که کالبدش از فرهنگ‌های جاهل و کفر و نفاق رنج می‌برد، ان شاء الله این قلیل خدمت با اعتلای روح و علو درجات محمد علی عزیزمان گشته و او هم به عنوان بانی در این امر خیر حصیم باشد.

از خوانندگان ارجمند تقاضا میشود با فاتحه‌ای روح بزرگش را یاد کنند.

و ما توفیقی الا بالله

پیشگفتار

برطبق نظر تمامی متفقین که در اعجاز علمی قرآن تحقیق کرده و میکنند، سوره الرحمن یکی از سوره هایی است که جدا از ابعاد معنوی و ملکوتی، مضامین علمی و فیزیکی آن شاید نسبت به تعداد آیه ها و صفحه هایش در قیاس با سایر سوره ها، بیشترین است. شاید آنچه تاکید بر خواندن این سوره و ثواب های مترتب بر آن، تعمق و تدبر در مضامین بلند آن باشد. سوره ای است که با فداشناسی و آن هم صفت رحمانیت خدا، آغاز و به سپس به خلقت انسان و ویژگی منحصر بفرد آن می پردازد. در این نوشتار سعی شده عمدتاً به بخشهای علمی و آیات مرتبط بصورت جداگانه پرداخته شود و هر کدام برای تقریب به ذهن با تصویری از یافته های علمی در هر مورد و توضیحات مختصر علمی از جنبه ای خاص که تا کنون بشر به آنها رسیده، همراه شود. اعتقاد ما اینست که مباحثی که در قرآن در باب علم و فناوری گفته شده، علم بالغ (کمال علمی) است و تا رسیدن قافله علم بطور عام و علم تجربی بطور خاص به آنها زمان زیادی مانده است. همه اظهار نظرهای علمی تا کنون هنوز نابالغ است و علم در هر زمینه ای عاجز از بیان واقعی مفاهیم بلند و آسمانی قرآن است. بعد از ذکر خالق و خلقت انسان نعمت هایی که برای او آفریده شده و البته موضوعات مهمی که باید سر منشاء تحقیق و تفکر دانشمندان قرار گیرد، از نورشید و ماه و درخت و گیاه و زمین و آسمان و ... یکی پس از دیگری ذکر شده که هر کدام از این منابع و مخلوقات الهی، خود ورقی از کتاب قطور آفرینش و متضمن نگاشت کتب علمی بسیاری است که بخش کوچکی از آن تا کنون نوشته شده است. این سوره با الرحمن آغاز میشود، خدایی که با صفت بزرگ رحمانیتش باید شناخته شود و همه آنچه که بعداً می آید از مصدر رحمت و عنایت و افاضه رحمانیت او صورت می گیرد، بنابر فرمایش حضرت امیر: «اول الدین معرفه الجبار» شناخت خالق آنهم از بعد رحمت عامه اش بر همه موجودات و بویژه بر انسان اولین گام است. سپس به خلقت انسان و ویژگی منحصر بفرد او اشاره کرده که باید ابعاد وجود این موجود که اشرف مخلوقات است و خدا پس از خلقت تامه انسان خود را احسن الفالقین خوانده که احسن الفالقین، احسن المخلوقین را آفرید و بیان که برترین وسیله ارتباطی و انتقال افکار و برون ریز ضمائر است را به انسان تعلیم داد. بار کلمات و آیات قرآن بگونه ای است که، یک کلمه، یک دنیا توضیحات و معانی گسترده و عمیق دارد ولی چون بنای قرآن بر ایجاز است فقط به یک کلمه یا یک فراز

کوتاه بسنده کرده و بقیه اش را بعهده دانشمندان و متفکران گذاشته است. آنگاه به خلقت خورشید و ماه و مهندسی و مناسبات فوق العاده دقیق در مورد این منبع انرژی حیاتی نه تنها برای استمرار زندگی انسانها، بلکه برای ادامه حیات کل موجودات زنده می پردازد، طبق مناسبات اگر فاصله خورشید تا زمین اندکی زیادت از آنچه که هست می بود حیات در کره زمین از سردی، میسر نبود و اگر اندکی کمتر بود یعنی مثلا فاصله یک متر نزدیکتر به زمین بود باز هم هیچ چیز از شدت حرارت امکان حیات نداشت، همچنین اگر فاصله ماه تا زمین و قطعا این فواصل با سایر ستارگان و سیارات این منظومه و با سایر منظومه ها و کهکشانها تنظیم شده، کمی بیشتر بود آب دریاها و اقیانوسها بر اثر مد بیش

از حد، همه جهان را فرا می گرفت و اگر کمی کمتر بود پدیده ی جزر که مستلزم استفاده انسانهاست بر اثر جزر بیش از اندازه مشکلات زیادی برای استمرار حیات پدید می آورد، بعلاوه نیروی جاذبه ماه باعث تثبیت گردش زمین به دور خورشید می گردد که با عدم آن وضعیت فصول و شبانه روز به هم می خورد.

البته جدا از همه این حسابگریهای دقیق (بصبان) فقط علم کنونی به چند عدد از مزایایش برای انسان پی نبرده و مزایا و استفاده های آن با پیشرفت علم نمایان تر خواهد شد. همه خورشیدها و اقمار در همه کهکشانها و ارتباط جاذبه و دافعه ی متقابل آنها بر هم براساس ابر مناسباتی که تمامی این مجموعه ها را در کل جهان (universe) یکپارچه و منسجم و پایدار قرار داده است(بصبان) و البته : « کل فی فلک یسبوعن ، همه آنها در فلک خویش شناورند و یک حالت ایستا ندارند.»

اگر این مجموعه کرات و کهکشانها و سیارات و ستارگان و همه و همه در فاصله های معین و حساب شده (بصبان) از هم قرار دارند، جابه جا شدن یکی باعث بهم خوردن همه فواصلی و گرانش ها و جاذبه و دافعه های آنها بر هم و انهدام هستی خواهد شد. حتی ابر رایانه ها هم قادر به سنجش و اندازه گیری همه این فواصل و نیروهای متعدد نیستند. اینست مهندسی بسیار پیچیده یعنی ابر ابر تکنولوژی حیات (supreme technology)نماد و نمود دیگر هستی نباتات هستند اعم از درخت و گونه های گیاهان از هر جنس و نوعی. گیاهان و درختان همگی که تامین کننده بخشی از زندگی بشر هستند نیز مورد توجه در آیه ی بعدی هستند که همه اینها در حال سجده هستند (یعنی در برابر خالق (الرحمن) فاشعند و فرمانبردارو ما را تذکر میدهد که درباره ی اینها و منشا عملکرد گیاهان بوته ای و درختان، عملکرد آنها و نقش آنها بیشتر تحقیق کنید و استفاده خویش را با این علم ارتقاء بخشید. ۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ ۚ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۖ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۖ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۖ^{٤٤}
الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانُ ۖ^{٤٥} وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۖ^{٤٦}
وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۖ^{٤٧} أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۖ^{٤٨}
وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۖ^{٤٩}
وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۖ^{٥٠} فِيهَا فَكِيهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۖ^{٥١}
وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۖ^{٥٢} فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۖ^{٥٣}
خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۖ^{٥٤} وَخَلَقَ الْجَانَّ
مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ۖ^{٥٥} فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۖ^{٥٦}
رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۖ^{٥٧} فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۖ^{٥٨}
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۖ^{٥٩} بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۖ^{٦٠}
فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۖ^{٦١} خَرَجَ مِنْهُمَا الذُّلُوفُ وَالْمَرْجَانُ ۖ^{٦٢}
فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۖ^{٦٣} وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ ۖ^{٦٤}
كَالْأَعْلَامِ ۖ^{٦٥} فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۖ^{٦٦} كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۖ^{٦٧}
وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۖ^{٦٨} فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۖ^{٦٩}

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾ فَبِأَيِّ
ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفِخُ لَكُمْ آيَةَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِأَيِّ
ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ لِمَعَشَرِ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنْ أَسْتَطَعْتُمْ
أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ
إِلَّا بِسُلْطَنِ فَبِأَيِّ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٣﴾ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ
شَوَاطِئَ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٍ فَلَا تَنْصِرُونَ ﴿٣٤﴾ فَبِأَيِّ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٣٥﴾ إِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٦﴾
فَبِأَيِّ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٧﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ
إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿٣٨﴾ فَبِأَيِّ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٩﴾
يُعْرِفُ الْمَجْرُمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيَخُذُ بِالنُّوْصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤٠﴾ فَبِأَيِّ
ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤١﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمَجْرُمُونَ
يُطَوَّفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيرٍ ءَانِ ﴿٤٢﴾ فَبِأَيِّ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٣﴾
وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٌ ﴿٤٤﴾ فَبِأَيِّ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾
زَوَاجًا أَفْنَانٍ ﴿٤٦﴾ فَبِأَيِّ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ ﴿٤٨﴾
تَجْرِيَانِ ﴿٤٩﴾ فَبِأَيِّ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٠﴾ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ